

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIV. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Thomæ Caietano S.R.E. Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

gente, tam multis cædibus, direptionibus, incendiis, in pace & odio esse poteris, & ad literas facias toto animo ita incumbere, ut utrumq; Instrumentum nostræ fidei sanctissimæ interpretandum susceperis, totumq; penè absolueris: nec te aut periculi tui metus, aut alienorum incommodorum dolor, ab ea cura & intentione animi auocare poteris: hoc est, quod ego in primis nouum & admirabile esse duco. Infolita ista virtus, & incredibilis quædam animi altitudo fuit, quæ effecit, ut in tantis communibus miseriis solus & placatus, & beatus esses. Quod etiam magis tum hoc opus videre desidero: quod posteris quidē nostris tui excellentis ingenij, nobis verò etiā virtutis & admirabilis constantiæ perhibeat testimoniū. Equidem, quod ad me attinet, ipse quoq; in literis versor: sed conditione impari. Nam nec ingenio multū possum & animo sum infirmiori: quanquam mei damni cogitatio me nunquā, plurimū autem afflictæ reipub. misericordia commouit: tum autem maximis hęc difficultatib. in re familiari sum conflictatus. Etenim mihi fuit necesse pro natura & instituto cōsuetudinis meæ, omnes meos & veteres, & nouos recipere familiares, qui vndiq; egentes & nudi ad me confluerunt. Sed de his fatis. Ego, ut etiā dixi, amorem & obseruantiam, quam erga amplitudinem tuam semel iustissimis de causis suscepi, eam inuoluntam retineo, semperq; retenturus sum. Tu ut in me amando pari voluntate sis, tuumq; animum illum pristinum, quem ego multis rebus olim habeo cognitum, erga me conferues magnopete à te peto. Vale. Nonis Nouemb. M. D. XXIX. Carpentoracti.

XIV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Thoma Caietano S. R. E. Cardinali S. P. D.

DE tua erga me beneuolentia sepe mihi à meis scribitur: quam equidem non dubito sitmam esse, idq; magnopere habeo gratū. Animus quidem meus erga te idem est, qui semper fuit, cum tibi mirificè deditus, tum tuarum præstantissimarū virtutum admirator & cultor: quas ego ab incunte semè adolescentia omni semper honore & obseruantia profectus sum. Itaq; recordor, & me in philosophiæ studiis nō minima ex parte olim à te adiutū instructumq; fuisse, & tuam mihi nullo loco desuisse neq; opem & autoritatem in publicis rebus, neq; in priuatis meis beneuolentiam. Sed quæ tuæ erga me plurima extant beneficia, ea mihi fidelij magis memoria conseruanda sunt, quam multis verbis iactanda & commemoranda. Quod autem est & tuæ summæ virtutis amplissimæq; dignitatis proprium, & idem aliqua ex parte etiam ad me pertinet, id ego ex te nisi quid impediat scire sanè

sanè velim: Quem tu, scilicet, huius concilij, de quo tam multi sermões in crebescunt, effectum aut exitum futurū putes. Nam si res agatur serē, spesq; aliqua sit latum iri auxilium bonis moribus & legibus, aduersus tot & tam graues, cūm dissensiones in fide & religione, tum in communi vita corruptelas: optandum est omnibus nobis, & vehementer Deo supplicandum, vt bene ac prosperè procedat res. Ego; quanquā imbecillitate valetudinis, & domesticis difficultatib; valde impeditus nullum discrimen recuturus sum, quò in eo interesse conuentu possim. Sin autē totam negotium fuerit simulatio, libentiùs mansurus in statione mea sum; neq; eò venturus, vbi mea opera nemini vtilis, mihi autē ipsi incommoda vehementer futura sit. Hæc ego à te, si tua spectetur grauitas & dignitas, tanquam à patre requiro: si excellens singulariq; doctrina, tanquam ab eo, qui non meus, sed omnium esse magister possis. Hoc quidem sic existimo, si saluo officio fieri posse decreueris, te nihil in hæc re prætermittendum esse, quò ad me monendum, instruendumq; pertineat: et si nulla maior mihi futura est instructio, quam exploratio iudicij ac voluntatis tue. Quod vt facere velis, deq; eo ad me scribere, magnopere te rogo. Ego hic in literis & libris assidus sum: neq; intelligo iam, quid sit aliud beatè viuere, nisi quod prædicare solebat Solon, quotidie aliquid senescentem addiscere. Quod nos hoc melius facimus & præstantius, quòd ea consecramur addiscimusq; per que ad noscendum fruendumq; ipsum Deum spe firma expectamus immortalitatis adducimur. Tu vt valeas, neq; absentem, quod facis, diligas, & patrocinio tuo tuare à te peto. Vale. Carp. M.D.XXX.

IACOBI SADOLETI EPISC.

CARPENTORACTI EPISTOLARUM
Lib. III. Epist. I.

IACOBO SADOLETVS EPISC. CARP. FEDERICO FREGESIO Archiepiscopo Salerni, S.P.D.

QUOD tuum è Gallia discessum, adhuc nihil abs te accepimus literarum. Quod mirarer equidem, & tecum quasi expostularem, si hanc tuam culpam, ac non eorum esse arbitrarer, qui quas literas suscipiunt perfectas, eas aut negligentia, aut perfidia nō curant reddere. Nam quam tu iam aliquid scripseris, mihi persuadere nullo modo possum. Admonet enim me, cūm ipsum spatium eius temporis, quod à tuo abitu ad hunc diem intercessit, mensium trium iam ferè in quo